

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920010275
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5920010275.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Štefana Tomáša, na neverejnom zasadnutí konanom 16. apríla 2024 prejednal odvolanie prokurátora podané proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. RK-1T/58/2020 z 5.10.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. RK-1T/58/2020 z 5.10.2023.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní A. B. C. C. a A. B. D. E. postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina, sp.zn. 2Kv 21/19/5500-41 z 31.7.2020, ktorá bola doručená okresnému súdu 3.8.2020, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., spáchaný formou účastníctva - návodu podľa

§ 21 ods. 1 písm. b) Tr. zák., v jednočinnom súbahu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa v spolupáchateľstve podľa § 20, § 326 od. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe, že:

obaja obžalovaní najneskôr dňa 6.6.2018 nahovorili F. G., nar. XX.X.XXXX, aby zadovážil od ďalšej neznámej osoby metamfetamín - tzv. pervitín v určitom množstve, ktorý následne odovzdá vopred vytipovanej osobe, pričom následne túto osobu obvinení ako príslušníci PZ v zmysle Trestného poriadku zadržia ako podozrivú pri páchaní trestného činu, a to za účelom zvýšenia výsledkov ich služobnej činnosti, na základe podnetu obvinených teda dňa 11.6.2018 vo večerných hodinách F. G. vylákal do priestorov penziónu H. F. C. I. J., nar. XX.X.XXXX, kde mu odovzdal približne 1,5 g pervitínu, ktorý si dal do zatavenej injekčnej striekačky, následne, po tom, čo I. J. opustil priestory penziónu, bol zadržaný obvinenými príslušníkmi PZ, no ešte pred týmto jeho zadržaním sa mu podarilo túto striekačku rozlomiť a vysypať z nej danú drogu, za uvedenú spoluprácu obvinení príslušníci PZ sľúbili F. G. odmenu v hodnote dvojnásobku ceny zadováženého metamfetamínu alebo dvojnásobku množstva danej drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1989 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, týmto konaním obvinení vykonávali svoju právomoc v rozpore s ust. § 117 ods. 1, 2 Tr. por. a pri porušení základných povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a), g) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, v znení neskorších právnych predpisov,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie prokurátor s odôvodnením, že s oslobodzujúcim rozsudkom a hodnotením vykonaných dôkazov okresným súdom sa nestotožňuje. V písomných dôvodoch prokurátor poukázal na to, že okresný súd postupoval v zmysle odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu a doplnil dokazovanie v naznačenom smere. No na druhej strane aj napriek vyslovenému názoru krajského súdu, súd rozhodol opačným spôsobom a vyhodnotil získané dôkazy tak, že obžalovaných spod obžaloby oslobodil. Je toho názoru, že aj po doplnení dokazovania naznačeným smerom sa nezmenila dôkazná ani skutková situácia zásadným spôsobom, ktorá by odôvodňovala rozhodnutie okresného súdu. Hodnovernosť svedka F. G. nebola nijakým spôsobom tak významnou mierou znížená, ako to tvrdí okresný súd v odôvodnení rozsudku. Nie je toho názoru, že ak F. G., ktorý bol konzumentom omamných a psychotropných látok, príde na jedno z mnohých stretnutí s príslušníkmi PZ pod ich vplyvom (a to nevieme ani na ktoré), je to dôvod pre konštatovanie jeho nedôveryhodnosti. Jeho konanie je potrebné vyhodnotiť v súhrne aj s ďalšími dôkazmi a nie izolovane konštatovať, že tým, že je konzumentom omamných a psychotropných látok, je jeho výpoveď nedôveryhodná. Taktiež jeho zisťnosť, resp. dosiahnutie svojho osobného cieľa, tak ako to súd načrtoľ v rečnickej otázke, nie je samostatným dôvodom na konštatovanie jeho nedôveryhodnosti. Zisťnosť je motívom mnohých trestných činov, najmä majetkového charakteru, avšak samotný motív zisťnosti nevytvára základ pre konštatovanie nedôveryhodnosti. Ak aj svedok G. konal spôsobom, ktorý načrtoľ okresný súd v rečnickej otázke, stále sa nachádzame len v oblasti teoretickej roviny a taký záver nie je ničím podporený. Taktiež vo výpovediach svedka I. J. sú rozpory, ktoré však nie sú tak významné a dajú sa logicky vysvetliť, že by bolo možné v jeho prípade tiež konštatovať jeho nedôveryhodnosť. Vykonanými dôkazmi po vrátení vecí, výpovede príslušníkov PZ, ktorí boli nadriadení obžalovaným v rozhodnom čase, neprinesli také skutkové zmeny, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie okresného súdu. V časti vyhodnotenia záznamov prepisov z odposluchov okresný súd nekriticky prevzal tvrdenia obžalovaných a obhajoby bez toho, aby sa vyjadril k ich súhrnnému vyhodnoteniu. Okresný súd v ďalšom konaní nepostupoval v zmysle pokynu krajského súdu a nevyhodnotil všetky skutočnosti a vykonané dôkazy v ich súhrne. Je toho názoru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaní sa dopustili súdeného skutku a svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty súdených trestných činov. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaní prostredníctvom svojho obhajcu k odvolaniu prokurátora uviedli, že napadnutý rozsudok považujú za správny, zákonný, dôvodný a vecne správny. Poukázali na to, že v čase pred vznesením obvinenia aj počas celého trestného stíhania boli ich priamo nadriadenými pracovníkmi hodnotení pri plnení úloh vyplývajúcich z kriminalistických činností v Ružomberku ako jedni z najlepších príslušníkov odboru kriminálnej polície PZ Ružomberok. Okrem iného bolo preukázané, že to bol práve recidivista – svedok F. G., ktorého viackrát a opakovane usvedčili z páchania trestnej činnosti. Uvedený kriminálny živel s viacpočetnými stranami zápisu v trestnom registri vypovedal vo veci obžalovaných, bol vypočúvaný opakovane, pričom jednotlivé jeho výpovede v podstatných častiach nesú známky podstatných rozporov. Bol to práve tento kriminálny živel, z ktorého pomocou OČTK dospeli k podaniu obžaloby na ich osoby, pričom na hlavnom pojednávaní ale odmietol vypovedať. V uvedenej veci nezávisle od vôle obžalovaných a obhajcu sa navrhol vypočuť iný recidivista - svedok B. K. vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 28.9.2020, ktorý uviedol, že keď bol vo výkone trestu v C., G. odišiel na eskortu do L., kde sa po týždni alebo dvoch vrátil, rozprával, čo sa tam odohralo. Povedal, že bol za ním vyšetrovateľ aj s krajským prokurátorom p. M. a že tento ho vydieral, aby vypovedal proti C. a E.. V opačnom prípade že odmietne dohodu o vine a treste, lebo v tom čase mal G. rozrobené dve alebo tri ďalšie veci, a že ako krajský prokurátor mu navrhne strop, že na to také oprávnenie má. On bol preeskortovaný do J., kde za ním boli dvakrát pracovníci inšpekcie, pričom jedenkrát mu bolo ponúknuté, že ak bude vypovedať proti C. a E., môže si vybrať, kde bude vykonávať, v ktorej väznici svoj trest odňatia slobody. Na výpoveď svedka K. reagoval aj pán M., ktorý sa ohradil, že tvrdenia poskytnuté týmto svedkom sú nepravdivé. Táto skutočnosť sudcom nebola zapísaná, ale istotne sa nachádza na zvukovom zázname z hlavného pojednávania. Je zaujímavé, že na osvedčenie poctivých príslušníkov PZ, nepohodlných nielen pre F. G., ale zrejme aj pre iné subjekty v podstate stačila OČTK výpoveď niekoľkonásobného kriminálnika, ktorého výpovede, hoci rozporné, by mali byť pravdivé, ale na druhej strane, keď kriminálnik rovnakého typu uvedie okolnosti dotýkajúce sa postupu OČTK, takáto výpoveď s rovnakou hodnotovou charakteristikou už je nepravdivá. Už v čase prebiehajúceho trestného konania mali obžalovaní informácie o tom, že sú nepohodlní pre isté subjekty

aj v rámci polí-cie, ktorým odmietli poskytnúť isté služby v neprospech iných pracovníkov polície, a sú toho názoru, že recidivista svedok F. G. bol použitý a využitý na to, aby svedčil proti obžalovaným. Napriek tomu, ale aj tak z jeho rozporných výpovedí nie je možné ustáliť záver, že konanie obžalovaných ako policajtov bolo v rozpore so zákonom.

Odvolací súd z hľadiska procesného postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože napadnutý rozsudok trpí takými chybami, ktoré nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 a 6 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne neriadil citovanými zákonnými ustanoveniami.

Oslobodzujúci rozsudok nie je správny a zákonný a nemá ani dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch. Záver okresného súdu o nevine obžalovaných krajský súd považuje za predčasný a nepresvedčivý, pretože tento nevychádza z náležité zisteného skutkového stavu.

Súd prvého stupňa prehliadol, že použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech), vyplývajúcej z ust. § 2 ods. 4 Tr. por., prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Okresný súd nepostupoval dôsledne najmä vo fáze hodnotenia dôkazov, keď vykonané dôkazy vyhodnotil iba jednostranne v prospech obžalovaných, jednotlivo, nesprávne a bez toho, aby dôkazy vyhodnotil aj v súhrne.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom

úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa sa neriadil dôsledne uvedenými zásadami, dôsledkom čoho sú chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, spočívajúce najmä v nejasnosti, neúplnosti jeho skutkových zistení, ale i preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Odvolací súd primárne konštatuje, že skutkové zistenia, na ktorých súd prvého stupňa založil svoj oslobodzujúci rozsudok, nie sú logicky odôvodnené a zároveň sa odvolací súd ani nemôže stotožniť s úvahami právneho charakteru, na ktorých súd prvého stupňa založil svoj oslobodzujúci rozsudok. Okresný súd síce vykonal na hlavnom pojednávaní celý rad dôkazov a snažil sa skutkové závery podrobne odôvodniť. Napriek tomu sa odvolací súd s týmito závermi nemohol stotožniť a oslobodzujúci výrok považuje za nepresvedčivý.

Zo spisového materiálu, najmä z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplynulo, že tento vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie. Okresný súd v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Žiline v uznesení, sp.zn. 3To/27/2021 z 23.9.2021, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil predchádzajúce uznesenie Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/58/2020 z 12.4.2021 a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd opätovne uvádza, že okresný súd sa dôsledne nevysporiadal s otázkou hodnovernosti svedkov F. G. a I. J..

Svedecké výpovede F. G. neboli okresným súdom dôsledne vyhodnotené, najmä v súhrne so záznamami z odpočúvania telefonických rozhovorov jeho osoby s osobou obžalovaného A. B. C. C. a výpoveďou svedka I. J..

Z obsahu trestného spisu vyplýva, že svedok F. G. bol v prípravnom konaní vypočutý celkom trikrát. Prvé dva výsluchy svedka boli vykonané po začatí trestného stíhania, ale pred vznesením obvinenia (28.2.2019 a 27.4.2019). Po vznesení obvinenia bol svedok vypočutý 5.6.2019 a zápisnica o tomto výsluchu, resp. výpovedi svedka (č.l. 143-153) bola na hlavnom pojednávaní prečítaná postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por.

Svedok F. G. vo svojej výpovedi počas výsluchu konaného dňa 28.2.2019, v štádiu pred vznesením obvinenia, v podstatnom uviedol, že obžalovaní mu navrhli, aby im pomohol chytiť drogového dílera N. O. a tiež G. K., po nejakom čase sa dohodli, že K. nechajú na pokoji. Keďže C. vysvetlil, že z neho žije, tak naplánoval akciu na I. J.. Dohodli sa, že pôjde kúpiť pervitín a podhodí ho J.. Ešte pred tou kúpou sa dohodol s C. a E., že to pôjde kúpiť, takže vedeli približný čas aj miesto, kde bude J.. J. si pred ním nasypal do striekačky cca 15 dávok pervitínu, striekačka bola často používaná a piest dobre nedoliehal. J. mu

po celej akcii povedal, že sa mu to podarilo vysypať, striekačku držal v ruke a ako na neho skočili, tak ju stíhol vysypať (ten pervitín). Videl, ako na J. pred penziónom H. naskákali, sledoval to z okna penziónu. V uvedenej výpovedi sa svedok F. G. podrobne vyjadruje k odposluchom telefonických hovorov, najmä zo dňa 11.6.2018.

Svedok F. G. vo svojej výpovedi počas výsluchu konaného dňa 27.4.2019, v štádiu pred vznesením obvinenia, v podstatnom uviedol, že akcia na J. bola naplánovaná už viackrát skoršie, no vždy do toho niečo prišlo alebo to na niečom zlyhalo. V deň, kedy C. a E. zadržali J., bol s ním J. v E. na jeho aute. Potom, čo bol u G. K. kúpiť pervitín, sa vracali do C. ku penziónu H.. J. odchádzal z penziónu s pervitínom. Videli, ako J. leží na zemi pred penziónom. Na zemi bol aj C., ktorý asi na ňom vtedy kľučal. E. bol vedľa nich. Nevie už povedať, ktorý nasadil na ruky J. sáčky. Videl, ako ho berú na kriminálku. Asi hodinu po výsluchu ho vyhľadal J. a ten mu povedal, že mal šťastie, že to stíhol vysypať, on mu to vysvetlil tak, že tá jeho striekačka mala taký vyheganý uzáver a že sa mu to podarilo vysypať, on mu tvrdil, že sa mu to podarilo vysypať na zem, potom išli spolu na miesto, svietili si mobilmi a nenašli ani zrno.

Svedok F. G. vo svojej výpovedi počas výsluchu konaného dňa 5.6.2019, v štádiu po vznesení obvinenia, v podstatnom uviedol, že obžalovaní mu navrhli, či by im neposkytol nejaké informácie o drogovej trestnej činnosti. Asi po mesiaci povedal C., nech sa vykašľú na K., že on z neho žije, a naplánovala sa akcia

na dílera I. J.. Dohodli sa, že on pôjde kúpiť drogy do K. E. a že ich podhodí J. a oni ho chytia. Boli informovaní, že pôjde za K., že pôjde s J., potom mu podhodí pervitín a pošle ho predať a oni ho s tým pervitínom chytia. Na tomto stretnutí mu dal C. telefónne číslo, ktoré si uložil do telefónu s menom P. Nevie, či on alebo sám J. si dal do injekčnej striekačky 1,5 g pervitínu, ktorý mal ísť predať. Cez okno videli, ako J. leží na zemi a na ňom bol C. a E.. J. mu to vysvetlil tak, že keď išiel z penziónu, mal to v ruke vo vrecku a ako na neho naskákali, podarilo sa mu to vysypať, nakoľko uzáver zo striekačky už až tak dobre nedržal. Kolagén by J. nedal, lebo on by to zistil. J. vedel, za akým účelom ide do K. E.. Za túto akciu mu malo byť vyplatené 300,- eur, a to dvojnásobok peňazí, ktoré on do toho investoval, C. mu povedal, že z toho nič nebude, lebo akcia nevyšla.

Keďže svedok F. G. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať, na hlavnom pojednávaní bolo možné prečítať nielen výpoveď svedka po vznesení obvinenia, ale aj výpovede svedka učinené po začatí trestného stíhania a následne bolo možné prečítané výpovede hodnotiť z hľadiska ich obsahu, nakoľko ide o zákonne získané dôkazy.

Krajský súd zistil, že okresný súd v ďalšom konaní nepostupoval v súlade so zákonom pri čítaní výpovedí svedka F. G., učiných v štádiu trestného konania po začatí trestného stíhania pred vznesením obvinenia. Pokiaľ krajský súd v zrušujúcom uznesení naznačil okresnému súdu, že aj napriek tomu, že strany nenavrhlí prečítanie svedeckých výpovedí učiných po začatí trestného stíhania, mal tak urobiť súd na základe § 2 ods. 11

Tr. por., so zreteľom na ustanovenie § 253 ods. 3 Tr. por. a vzhľadom na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., ktoré predpokladá, že súd rozhodne spravodlivo, podmienkou čoho je zistenie skutkového stavu vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Okresný súd však mal pri vykonávaní tohto dôkazu postupovať aj podľa § 263 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého zápisnicu o výpovedi svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 130, možno prečítať len za predpokladu, že bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona.

Pokiaľ okresný súd aj samotní obžalovaní polemizujú s otázkou použitia výpovedí svedkov pred vznesením obvinenia, krajský súd zotrváva na svojom názore, že výsluchy svedka F. G. po začatí trestného stíhania a pred vznesením obvinenia spĺňali formálne i materiálne podmienky a majú charakter dôkazov získaných zákonným spôsobom. Odvolací súd pripomína, že za dôkaz v zmysle § 119 ods. 3 Tr. por. môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie vecí a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že podstatou dokazovania je jeho zákonnosť. Zákonnosťou dôkazu sa rozumie zistenie, že bol získaný z prameňa, ktorý ustanovuje alebo pripúšťa zákon, že bol zabezpečený a vykonaný oprávnenou osobou a že sa tak stalo v zodpovedajúcom štádiu trestného konania, a to takým postupom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi. Okrem zákonnosti dôkazu existuje ešte tzv. procesná použiteľnosť dôkazu, pri ktorej ide v zásade o zákonný dôkaz, ktorý však vzhľadom k určitým okolnostiam nemôže byť použitý v ďalšom priebehu konania. Aj ESLP opakovane judikuje, že Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd nereguluje prípustnosť dôkazov v trestnom konaní, nakoľko táto oblasť je v prvom rade vecou vnútroštátneho práva, ESLP neprináleží vyslovovať in abstracto zákaz použitia nejakého nezákonne získaného dôkazu. Jediné, čo môže vykonať, je posúdiť spravodlivosť trestného konania ako celku. K porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa v predmetnej veci nestalo.

Podľa názoru krajského súdu práve výsluchmi svedka F. G. po začatí trestného stíhania, v súhrne so záznamami z odpočúvania telefonických rozhovorov obžalovaného A. C. C. so svedkom G., boli zistené také okolnosti,

na základe ktorých mohla vyšetrovatelka vzniesť obvinenie voči konkrétnej osobe v zmysle § 206 ods. 1 Tr. por. V prípravnom konaní boli objasnené základné skutočnosti, ktoré odôvodnili postavenie obžalovaných pred súd. Neobstojí názor, že výpovede svedkov pred vznesením obvinenia

nemožno použiť. Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 63/2009 zo 7.12.2009, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod č. 30/2010, okrem iného obžaloba môže byť opretá o výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia jeho vyhlásením (§ 206 ods. 1 Tr. por.), ak k vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania „vo veci“ podľa § 199 ods. 1 Tr. por.

Začatie trestného stíhania (§ 199 ods. 1 Tr. por.) ako právny inštitút sa nachádza v Trestnom poriadku práve za účelom určenia procesného začiatku určitého štádia trestného konania, po ktorom môžu OČTK vykonávať také procesné úkony, zákonné úkony, vrátane všetkých úkonov uvedených v šiestej hlave prvej časti Trestného poriadku. Krajský súd v okolnostiach danej veci konštatuje, že výsluchy svedka F. G. v prípravnom konaní v štádiu po začatí trestného stíhania pred vznesením obvinenia boli vykonané zákonným spôsobom. Svedok F. G. bol v prípravnom konaní pred svojimi výsluchmi uskutočnenými dňa 28.2.2019 a 27.4.2019 riadne poučený o práve odoprieť výpoveď podľa § 131 ods. 1 Tr. por. v kontexte § 130 Tr. por. Po zákonom poučení svedok doslova uviedol, že právo odmietnuť vypovedať výslovne nevyužíva a vypovedať bude, a to aj napriek tomu, že by si mohol privodiť trestné stíhanie (č.l. 134, 141 spisu).

Rozhodujúcim hľadiskom na posúdenie potreby opakovať výsluch svedka v prípravnom konaní po vznesení obvinenia je nepochybne jeho dôkazná hodnota. Je nepochybné, že výpoveď svedka F. G. je vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, jeho výsluch bol vykonaný aj po vznesení obvinenia so zachovaním práva obžalovaných na obhajobu. V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že vnútroštátne orgány majú postupovať tak, aby v priebehu celého trestného konania bolo minimálne aspoň raz poskytnuté obvinenému právo zaručené v čl. 6 ods. 1 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na kontradiktórny proces).

Z vyššie uvedeného prehľadu je zrejmé, že svedok F. G. usvedčoval obžalovaných svojou výpoveďou aj po vznesení obvinenia. Výsluch svedka F. G. po vznesení obvinenia sa vykonal za prítomnosti obhajcu. Vo výpovedi zo dňa 28.2.2019 oproti výpovedi po vznesení obvinenia zo dňa 5.6.2019 sa svedok F. G. podrobne vyjadroval k obsahu odposluchov telefonických hovorov s obžalovaným C., najmä zo dňa 11.6.2018, vzhľadom k čomu má uvedená svedecká výpoveď významnú dôkaznú hodnotu a je potrebné ju zákonným spôsobom vykonať a následne vyhodnotiť jednotlivo aj v súhrne s ostatnými dôkazmi.

Za daných okolností prečítanie výpovedí svedka F. G. po začatí trestného stíhania pred vznesením obvinenia v súlade so zákonom (§ 263 ods. 4 Tr. por.) nebude porušením zásady kontradiktórnosti, ani porušením práva na obhajobu. Obžalovaní budú mať dostatočnú možnosť vyjadriť sa k týmto dôkazom (prečítaným svedeckým výpovediam) a následne budú mať možnosť spochybňovať vierohodnosť svedka F. G.. Obžalovaní po prečítaní svedeckých výpovedí nepochybne budú mať aj možnosť predniesť svoju verziu prípadu a poukázať na akúkoľvek nezrovnalosť vo vyjadreniach svedka F. G. v jeho jednotlivých svedeckých výpovediach.

Žiada sa pripomenúť, že výpovede svedka F. G. nepredstavujú jediný usvedčujúci dôkaz. Ďalším rozhodujúcim dôkazom svedčiacim proti obžalovaným sú aj výpovede svedka I. J.. Podľa názoru odvolacieho súdu ani svedecké výpovede I. J. neboli dôsledne vyhodnotené v súhrne s ostatnými dôkazmi, najmä v súhrne so záznamami z odpočúvania telefonických rozhovorov obžalovaného A. B. C. C. a svedka F. G. a výpoveďami svedka F. G..

Z obsahu trestného spisu vyplýva, že svedok I. J. bol v prejednávanej veci v štádiu prípravného konania vypočutý celkom dvakrát. Prvý výsluch svedka bol vykonaný po začatí trestného stíhania a pred vznesením obvinenia (26.4.2019). Po vznesení obvinenia bol svedok vypočutý 6.6.2019 a zápisnica o tomto výsluchu, resp. výpovedi svedka (č.l. 160-169) bola na hlavnom pojednávaní prečítaná postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por.

Svedok I. J. vo svojej výpovedi počas výsluchu konaného dňa 26.4.2019, v štádiu pred vznesením obvinenia v podstatnom uviedol, že šiel s F. G. do K. E.. F. mu povedal, že si ide pre pervitín, povedal, že ak chce, kúpi aj jemu. Išli autom, on vtedy šoféroval. V E. šiel za G. K., on ho čakal v aute. F. prišiel späť a išli do C.. V penzióne H. mu F. dal pervitín, ktorý si od neho kúpil. Dal mu kubík, čo je desať dávok, dal mu 100,- eur. Keď vyšiel z penziónu,

vyskočil po ňom policajti v civile a spadli na zem. Ako padli na zem, tak striekačka, ktorú mal vo vrecku, sa rozsypala alebo nechápe, čo sa s obsahom stalo, lebo obsah nebol v striekačke, ako padli, striekačka bola na zemi vedľa nich, on tú plastovú striekačku mal vo vrecku nohavíc, pri páde vypadla tak, že sa asi následne otvorila a rozsypala. Na zemi našli len prázdnu striekačku, ktorá už bola rozložená na dve časti, pozreli sa na ňu a videli, že tam nič nie je, obsah striekačky sa nenachádzal ani pri prázdnej striekačke na zemi. Dali mu na ruky sáčky, putá a odviekli na políciu. Jeden z tých policajtov vytiahol zo skrine plastový sáčok, v ktorom mali byť drogy, pervitín a povedali mu, že ich už serie a že chytia jeho ruku, ktorú odťajú o tento sáčok a jeho odťaily sa potom zjavia na tomto sáčku. Vyhrážali sa mu tým, že nie je problém, že mu to ako keby našli, že je to jeho. C. mu povedal, že ho dohodil G..

Svedok I. J. vo svojej výpovedi počas výsluchu konaného dňa 6.6.2019, v štádiu po vznesení obvinenia v podstatnom uviedol, že s F. G. bol v E. kúpiť drogy. Keď prišli do C., G. mu v penzióne H. dal pervitín do plastovej striekačky, ani ho nevyskúšal, tak nevie, čo mu vlastne dal vtedy, látku netestoval. Keď vyšiel z penziónu, C. po ňom skočil. Ako padali, tak sa mu podarilo z tej striekačky vysypať obsah, čo bol v nej, akonáhle spadli na zem, striekačka bola prázdna. Na kriminálku nešiel s obžalovanými dobrovoľne, oni ho tam zobrali. G. dal 100,- eur, za to dostal 1 kubík pervitínu. Drogy mal len pre svoju spotrebu, preto kupoval kubík, lebo mu ho predával za dobrú cenu. G. na neho tlačil, vkuse mu vypisoval. Počas výsluchu dňa 9.5.2019 mal do kancelárie nakúkať opakovane C..

Keďže aj svedok I. J. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať, v nadväznosti na vyššie uvedené názory je odvolací súd toho názoru, že na hlavnom pojednávaní bolo možné prečítať nielen výpoveď svedka po vznesení obvinenia, ale aj výpoveď svedka učinenu po začatí trestného stíhania pred vznesením obvinenia a následne bolo možné prečítané výpovede hodnotiť z hľadiska ich obsahu, nakoľko ide o zákonne získané dôkazy. V súvislosti s prečítaním svedeckej výpovede I. J. vykonanej v štádiu pred vznesením obvinenia okresný súd porušil zákon, keď túto výpoveď neprečítal postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por. Krajský súd v okolnostiach danej veci konštatuje, že výsluch svedka I. J. v prípravnom konaní v štádiu po začatí trestného stíhania bol vykonaný zákonným spôsobom. Svedok bol v prípravnom konaní pred svojím výsluchom uskutočneným dňa 26.4.2019 riadne poučený o práve odoprieť výpoveď podľa § 131 ods. 1 Tr. por. v kontexte § 130 Tr. por. Po zákonom poučení svedok doslova uviedol, že právo odmietnuť vypovedať výslovne nevyužíva a vypovedať bude, a to aj napriek tomu, že by si mohol privodiť trestné stíhanie (č.l. 156 spisu).

Krajský súd v tejto časti uzatvára, že podľa aktuálnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov môže byť aj svedecká výpoveď F. G. a I. J., ktorá bola vykonaná zákonným spôsobom (nie však kontradiktórne), použitá ako dôkaz slúžiaci na potvrdenie alebo vyvrátenie pravdivosti svedeckých tvrdení.

Po preskúmaní spisu krajský súd zistil, že okresný súd nepostupoval dôsledne vo fáze hodnotenia dôkazov. Obžalovaní na svoju obhajobu v podstatnom uvádzali, že o celej akcii boli informovaní ich nadriadení Q. a E.. Bola s nimi dohoda, že ak by sa u J. našli drogy, tak by sa okamžite riešil aj G., nakoľko bol predpoklad, že by J. povedal, odkiaľ tie drogy má. Bol to G., ktorý im navrhol, že bude polícii poskytovať informácie. Oni nikoho na nič nenavádzajú, len sa snažia využiť možnosti, ktoré sa im naskytnú, a hlavne nikoho nechránia. Podľa obžalovaného C. G. vysvetlil, že akonáhle ho s touto vecou J. spojí, že si prídu aj pre neho, na čo mu mal G. uviesť, že keď si po neho prídu, on bude vedieť, čo má povedať. Dňa 11.6.2018 mu G. zavolať, že dnes (t.j. 11.6.2018 - pozn. nadriadeného súdu) by sa to dalo zrealizovať.

Je nesporným faktom, že ustáliť v posudzovanej veci skutkový stav bolo možné najmä na základe výpovede svedka F. G. a záznamov telekomunikačnej prevádzky medzi aktérmi skutku, teda medzi obžalovaným A. B. C. C. a svedkom F. G., najmä záznamami zo dňa 6.6.2018 a 11.6.2018. Dňa 6.6.2018 o 14.41 hod. komunikuje F. G. s obžalovaným A. B. C. C., kde G. hovorí, že ide o J., toho „jebnúť“ teraz, pričom C. C. mu odpovedá, že nepozná také meno, nič mu to nehovorí. G. ho uvádza do kontextu slovami: „J. jebnúť“, na čo mu C. C. odpovedá, že to je krásny objekt. G. sa C. C. ďalej pýta, či keď bude na neho vypovedať, že on mu to dal, tak nebude mať z toho pojeb. C. C. mu odpovedá, že to sa musia dohodnúť osobne. Dňa 11.6.2018 v čase o 09.45 hod. volá C. C. G. a pýta sa ho, či to vedia zariadiť dnes. G. mu odpovedá, že vie, ale až večer niekedy. Ďalej sa dohadujú na presnej hodine. Následne dňa 11.6.2018 v čase o 17.31 hod. volá G. C. C. a oznamuje mu, že ide teraz zobrať to, čo dá I. C. C. mu odpovedá, dobre, dobre, kľudne. Opakuje, že ide teraz po to, mal by byť za nejakú pol hodinu-trištvrte v C., potom môžu hneď päťminútovku dať a ísť na to. V čase o 18.27 hod. dňa 11.6.2018 volá

G. C. C. a oznamuje mu, že ide k H.. C. C. mu hovorí, aby vybehol ešte „sem ku nám“. Dňa 11.6.2018 v čase o 18.50 hod. volá C. C. G., C. C. ho upozorňuje, že si musia dať pozor, aby ich nevidel. G. mu oznamuje, že to neuvidí, lebo tam je kuchyňa a do kuchyne vpredu chodí len on. Dňa 11.6.2018 v čase o 21.17 hod. volá svedok D. Q. - riaditeľ OKP OR PZ Ružomberok C. C., kde mu C. oznamuje, že ako skočili po ňom, rozlomil striekačku a vysypal to.

Z obsahu odposluchov vyplýva, že medzi svedkom F. G. a obžalovaným B. C. C. išlo o mimoriadne nadštandardný vzťah. V prejednávanej veci z odposluchov telefonických rozhovorov vyplývajú skutočnosti, z ktorých možno usudzovať, že obžalovaný C. sa so svedkom G. rozprávajú o konkrétnej veci, ktorú podľa obsahu telefonických rozhovorov je možné interpretovať ako činnosť polície, ktorou obžalovaný C. nezákonne riadi osobu pri páchaní trestnej činnosti, aby mohol zadržať osobu preberajúcu drogu od dílera. G. obžalovanému C. oznamuje, že ide teraz zobrať to, čo dá I.. Obžalovaný C. to G. schvaľuje. Pokiaľ sa obžalovaný bráni tým, že slovo „to“ môže znamenať hocičo, tak okolnosti danej veci a následný priebeh udalostí z kritického dňa 11.6.2018 pred penziónom H., jeho obhajobu absolútne vyvracajú. Podľa času uvádzaného v odposluchoch telefonických hovorov z kritického dňa 11.6.2018, ale aj dňa 6.6.2018 sa trestná vec dá pomerne jednoducho identifikovať a čo je najpodstatnejšie, zo zabezpečených odposluchov sa dá dôsledne vyhodnotiť nielen výpoveď obžalovaných, ale aj svedka F. G..

Krajský súd uvádza, že výpovede obidvoch obžalovaných neboli súdom prvého stupňa opätovne dôsledne vyhodnotené, najmä v súhrne so záznamami z odpočúvania telefonických rozhovorov obžalovaného A. B. C. C. so svedkom F. G.. Prisudzovať iný význam slovným prejavom v týchto záznamoch aj v nadväznosti na ostatné priame či nepriame dôkazy zadovážené v rámci dokazovania môžu len samotní obžalovaní. Nadriadený súd plne rešpektuje právo obžalovaných brániť sa spôsobom, ktorí uznajú

za vhodný, pretože ich obrana je realizáciou ústavného práva na obhajobu. Zároveň ale poznamenáva, že aj výpoveď obvineného je dôkazom a tento dôkaz sa hodnotí jednotlivo a zároveň i v súhrne s ďalšími dôkazmi.

Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti vyvolávajúce pochybnosti o viero-hodnosti výpovedí svedkov F. G. a I. J., ani okolnosti či už vnútorného alebo vonkajšieho charakteru brániace im objektívne vnímať a popísať okolnosti, za ktorých mali byť spáchané súdené trestné činy.

Krajský súd tiež pripomína, že výpoveď svedka je výsledkom aplikácie jeho schopností správne vnímať, rozpoznať, uložiť si v pamäti a s odstupom času z pamäti vybrať a na základe uchovaného popísať v minulosti vnímané a rozpoznané deje. Všetky tieto schopnosti sú u jednotlivca individuálne a závislé na veľkom množstve ovplyvňujúcich faktorov, nielen vonkajších, ale aj vnútorných.

Zo spisu podľa názoru krajského súdu nevyplýva ani návod na krivú výpoveď, fyzický či psychický nátlak na svedkov a ich nezákonné ovplyvňovanie, ani zisťný motív vypovedať.

K námietkam obhajoby, ktorá v priebehu trestného konania dôrazne upozorňovala na neoprávnené zasahovanie operatívnych pracovníkov polície, resp. pracovníkov inšpekčnej služby do priebehov vyšetrovania, ktoré malo spočívať predovšetkým v operatívnom kontakte s viacerými svedkami (F. G., I. J., B. K.), počas ktorých malo dochádzať k nátlaku na vypočúvané osoby, resp. k inému nezákonnému ovplyvňovaniu dôkaznej situácie, že svedkom mali byť sľubované rôzne výhody, benefity, krajský súd poukazuje na nasledovné skutočnosti.

Základné oprávnenia a povinnosti policajta sú upravené v zákone č. 171/1993 Z.z.

o Policajnom zbore v platnom znení. Tento zákon v § 17 a 17a uvádza, že policajt je oprávnený požadovať potrebné vysvetlenia od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočností dôležitých pre odhalenie priestupku alebo správneho deliktu a na zistenie jeho páchatel'a, ako aj na vypátranie hľadaných alebo nezvestných osôb a vecí. Policajt je tiež oprávnený požadovať potrebné informácie od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočností dôležitých na odhalenie trestného činu a zistenie jeho páchatel'a. Žiadne z ustanovení zákona o Policajnom zbore ani žiadne z ustanovení Trestného poriadku, prípadne iného právneho predpisu, policajtovi nezakazuje vykonávať takúto aktivitu ani po začatí trestného stíhania vo veci, ani po vznesení obvinenia konkrétnym osobám. Po súhlase príslušných orgánov policajt môže navštevovať aj osoby, ktoré sú vo väzbe v ústave na výkon väzby. Vyžadovanie

informácií a podanie vysvetlení však nie sú úkony podľa Trestného poriadku a v žiadnom zo štádií trestného konania pred súdom nemôžu byť použité ako dôkaz. Samozrejme v zmysle § 8 ods. 1 toho istého zákona pri vykonávaní služobnej činnosti je policajť povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s touto jeho činnosťou vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou.

Inak povedané, v žiadnom právnom predpise nie je napísané, že s obvinenými osobami môže komunikovať len vyšetrovateľ, prokurátor a súd činný vo veci. Operatívne zložky polície si aj voči týmto osobám musia plniť povinnosti stanovené právnym poriadkom Slovenskej republiky, pričom robia to špecifickým spôsobom, ktorý, ako už bolo uvedené, v trestnom konaní nemá procesnú hodnotu. Obdobne v žiadnom právnom predpise Slovenskej republiky nie je napísané a stanovené, že každý kontakt orgánu štátu, policajta, vyšetrovateľa alebo prokurátora s obvinenými osobami, prípadne so svedkami musí mať „procesnú formu“, to znamená, že nikde nie je stanovené, že kontakty medzi stranami v konaní, obžalovanými a obvinenými osobami sa môžu diať výlučne spôsobom, ktorý je podchytený Trestným poriadkom predpísanými náležitosťami.

Tak ako obhajca vo veci má možnosť „operatívne“ komunikovať s rôznymi osobami v súvislosti s vecou, zaobštarávať svedkov, predbežne komunikovať s nimi, vyhľadávať ďalšie dôkazy, tak táto právomoc – a to aj pred vznesením obvinenia – prináleží aj druhej, žalujúcej strane v konaní. Aj prokurátor, vyšetrovateľ a policajť má právo zaobštarávať vo veci ďalšie dôkazy (s limitmi, ktoré už boli spomenuté), predbežne zisťovať názory eventuálnych svedkov, ich ochotu vypovedať a žiadny právny predpis Slovenskej republiky týmto orgánom nezakazuje možnosť poskytnutia vysvetlení rôznych odklonov v trestnom konaní. Jediné, čo je v tejto súvislosti zakázané, je návod na krivú výpoveď, fyzický či psychický nátlak na svedkov alebo obvinených a ich nezákonné ovplyvňovanie. Takéto praktiky v predmetnej veci súd nezistil, a preto nie je podstatné, či a koľkokrát operatívne orgány polície, prípadne vyšetrovateľ vo veci alebo dozorujúci prokurátor vo väzbe navštívili, resp. „mimoprocesne“ komunikovali so svedkami.

Svedok P. I. C. O., služobne zaradený na Inšpekcii MV SR, sa jednoznačne vyjadril, že v rámci služobnej činnosti získali poznatky o protiprávnej činnosti obžalovaných. ITP prostriedky nasvedčovali o páchaní protiprávnej činnosti obžalovaných v súvislosti s osobami K. a P.. Počas priebehu zistili, že sa má jednať aj o ďalšiu osobu, vo vzťahu ku ktorej mohlo dôjsť k protiprávnemu konaniu, a tou bol G.. Viackrát navštívili svedka G.. Pri prvej návšteve uviedli, kto sú, čo je predmetom ich činnosti, vtedy sa nebavili o žiadnych menách. G. im na to nič nepovedal. Rozlúčili sa s tým, že ak by mal nejaké poznatky, môže sa na nich obrátiť. Po cca dvoch týždňoch ich G. kontaktoval s tým, že nie je hlúpy, že vie, prečo za ním prišli. Spomenul im, že v minulosti spolupracoval s policajťami z C.. Výsledkom ich návštev boli realizačné návrhy na tri skutky. G. im posielal listy po vznesení obvinenia z obavy o jeho bezpečnosť. Potvrdil, že svedok očakával určité kroky, okrem iného zmiernenie trestu, nakoľko bol stíhaný aj za iné trestné veci. V tejto súvislosti sa obrátili na súd alebo prokuratúru s tým, že ide o osobu, ktorá spolupracuje a ktorá usvedčuje z trestnej činnosti policajťov. V rámci toho požadoval od nich aj ďalšie výhody, že chce ísť na otvorené oddelenie, čo pre nich nebolo možné splniť. Svedok zdôraznil, že toto si svedok G. nekládol ako podmienky pre jeho výpoveď. Toto hovoril v rámci ich rozhovorov. On nikomu nesľubuje nič, čo nemôže splniť. A to platí aj vo vzťahu k J..

Svedok P. R. H. E., služobne zaradený na Inšpekcii MV SR, sa vyjadril, že existovali poznatky, že pracovná činnosť obžalovaných ide nad rámec povinností vo vzťahu k záujmovým osobám. G. sa dopytoval, čo môže očakávať, aké by mohol mať výhody, bolo mu oznámené, že pokiaľ bude spolupracovať, môžu napísať list sudkyňi do Žiliny o jeho podiele na odhaľovaní trestnej činnosti policajťov. Potvrdil, že napísal list sudkyňi, že G. spolupracuje pri dokumentovaní trestnej činnosti príslušníkov PZ. K výsluchu svedka G. vykonaného dňa 28.2.2019 (ide o výsluch pred vznesením obvinenia - pozn. odvolacieho súdu) svedok uviedol, že G. vypovedal spontánne, bez poznámok, bez akéhokoľvek nátlaku. Bol konfrontovaný s prepisom hovorov, ako aj so záznamami; dovtedy svedok o tom nemal žiadnu vedomosť, že by tam existovali nejaké odposluchy.

Krajský súd nezistil, že začatie trestného stíhania, vznesenie obvinenia, podanie obžaloby by bolo svojvoľne založené na svedectvách svedkov spolupracujúcich s orgánmi činnými v trestnom konaní, resp. prokurátorom, výmenou za určité výhody, vrátane tzv. trestnoprávnej imunity.

Krajský súd poznamenáva, že nemožno dospieť k akémukoľvek logicky akceptovateľnému dôvodu, prečo by svedok F. G. vypovedal práve v neprospech obžalovaných. Ak obžalovaní jeho motiváciu vysvetľujú s poukazom na jeho snahu vyhnúť sa trestnej zodpovednosti alebo získania výhod v iných jeho trestných veciach, tak je treba si uvedomiť, že výpoveď svedka G. je v súlade so záznamami z odposluchov ITP a jeho prvotné výpovede v prípravnom konaní neboli prispôsobované akýmkoľvek iným dôkazom. Svedok od začiatku trestného stíhania vypovedá rovnako. Svedok G. bol pri svojej prvej výpovedi 28.2.2019 konfrontovaný s prepismi ITP, o ktorých ku dňu výsluchu nemal žiadnu vedomosť. V neskoršom priebehu vykonávania procesných úkonov trestného konania nevyšli najavo také dôkazy, ktoré by preukázali nepravdivosť ním uvádzaných skutočností. Výpoveď svedka F. G. je síce primárnym usvedčujúcim dôkazom, avšak nemožno opomenúť ďalšie zásadné súvislosti, ktoré do skutočne presvedčivých detailov dotvárajú mozaiku skutkového deja tak, ako je tento opísaný v skutkovej vete.

Krajský súd vo výpovediach svedkov F. G. a I. J. nevzhladol žiadne podstatné rozpory, ktoré by mali vplyv na celkovú vierohodnosť ich svedeckých výpovedí. Svedkovia sa v podstatných bodoch neodchýlili od svojich výpovedí. Svedkovia sa zhodli v tom, že dňa 11.6.2018 spolu išli na osobnom motorovom vozidle do K. E., kde G. kúpil od G. K. drogy. Svedkovia sa zhodli v tom, že G. odovzdal v penzióne H. J. drogu. Zhodli sa tiež v tom, že v penzióne H. bol okrem nich prítomný aj svedok I. P. a vonku pred penziónom v aute čakal svedok I. O.. Svedok I. O. potvrdil, že videl zákrok obžalovaných voči I. J.. Svedkovia sa zhodli aj v tom, že pred penziónom H. voči J. zakročili obaja obžalovaní a predviedli na OO PZ. Pokiaľ svedkovia uvádzali rozdielne skutočnosti týkajúce sa otázky, koľko kubíkov pervitínu odovzdal svedok G. svedkovi J. a za akú cenu, či bola striekačka G. alebo J., či striekačka bola nová alebo „rozheganá“, či skutočne svedok G. odovzdal svedkovi J. pervitín, tieto rozpory je možné logicky vysvetliť tak, že obaja svedkovia sa v uvádzaných častiach svojich výpovedí snažili vypovedať spôsobom, aby si neuškodili v konaní o drogovom trestom čine v súvislosti s akciou, ktorá je predmetom obžaloby. V prejednávanej veci svedok I. J. počas svojho výsluchu konaného dňa 6.6.2019 logicky odôvodnil zmenu svojej výpovede oproti vyjadreniam, ktoré uvádzal v rámci výsluchu konaného dňa 9.5.2019 vo veci prepustenia zo služobného pomeru obžalovaných. Svedok uviedol, že sa bál, pretože prišli pre neho viacerí, preto vypovedal v prospech policajtov, ako napríklad, že mu nedali kopačku na hrud', že G. mu v penzióne H. žiaden pervitín nedal.

Nemožno tiež konštatovať, že svedkovia F. G. a I. J. sú nevierohodní z toho dôvodu, že majú bohatú kriminálnu minulosť. Zákon pre svedka neustanovuje podmienky svedeckej spôsobilosti. Svedkami môžu byť aj maloleté deti, osoby s fyzickými a duševnými chybami, aj osoby súdom potrestané. Pri hodnotení svedeckej výpovede sa zásadne vychádza z toho, že svedok po poučení o význame a dôležosti svedeckej výpovede hovorí pravdu. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadať najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka (poškodeného) k obžalovanému alebo poškodenému, teda či svedok s obžalovaným alebo poškodeným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom či zamestnávateľskom vzťahu, prípadne v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného, často hmotného záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny vyplývajúce či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným alebo svedkom a poškodeným, ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je. Pritom nemožno opomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky i právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak.

Pokiaľ okresný súd zvýrazňuje časť údajov, resp. skutočností uvedených v úradných záznamoch spisovaných vo veci konania o prepustení zo služobného pomeru, žiada sa poznamenať, že podľa ustálenej súdnej praxe úradný záznam vypracovaný pred začatím trestného stíhania nie je dôkazným prostriedkom v trestnom konaní, a preto ho nie je možné čítať ani ako listinný dôkaz a nie je možné oň opierať ani meritórne rozhodnutie. Okresný súd postupoval nesprávne, keď oprel svoje rozhodnutie o informácie, ktoré obsahovali úradné záznamy spísané v konaní o prepustenie zo služobného pomeru obžalovaných, a otázku hodnovernosti svedkov G. aj J. vyhodnotil aj s poukazom na údaje, resp. len časť údajov, uvedených svedkami v tomto inom konaní. Ako bolo konštatované vyššie, iba svedecké výpovede F. G. a I. J. učené v prejednávanej veci je možné považovať za zákonný dôkazný prostriedok a je možné ich hodnotiť z hľadiska obsahu. Okresný súd preto postupoval nesprávne, keď na hlavnom pojednávaní prečítal aj svedeckú výpoveď I. J. v inej trestnej veci (výsluch svedka zo dňa 9.10.2019 na č.l. 589-592 spisu).

Okresný súd bude povinný v ďalšom konaní vyhodnotiť svedecké výpovede I. J. v kontexte s dôkazom – priesvitným obalom s bielou kryštalickou látkou s hmotnosťou 5,131 g, identifikovaná ako sacharóza bez ďalších prímiesí, ktorý bol nájdený v kancelárii obvinených pri prehliadke. Uvedený dôkaz logicky podporuje výpoveď svedka I. J., že obžalovaní ho pri predvedení na príslušné OO PZ strašili, že jeho prsty odtlačia na tento sáčok, o ktorom tvrdili, že sú v ňom drogy, a takto ho s ním spoja.

Významnú výpovednú hodnotu má aj tvrdenie svedka I. J., že kupoval drogu od G., lebo mu ho predával za dobrú cenu a tlačil na neho, vkuse mu vypisoval.

Okresný súd ďalej uvádza, že to, či išlo o legitímnu akciu alebo nie, či bol založený alebo vedený spis, sa vykonaným dokazovaním nepodarilo preukázať. Na druhej strane, z prepisov uskutočnených telefonických hovorov je zrejmé, že obaja obžalovaní o svojich plánoch komunikovali s riaditeľom Úradu vyšetrovania, ako aj s riaditeľom kriminálnej polície, aj s príslušnou zložkou protidrogovej jednotky v O. O. a plánovali aj nasadenie pohotovostného policajného útvaru s možným zásahom voči záujmovým osobám, ktoré malo nastať ešte pred skutkom zo dňa 11.6.2018.

Odvolací súd uvádza, že z výpovede svedka P. B. D. Q., riaditeľa OKP, OR PZ Ružomberok, vyplýva, že vedel od obžalovaného C. o akcii zo dňa 11.6.2018. Vedel aj to, že akcia nebola úspešná, nakoľko došlo k rozlomeniu striekačky a k rozsypaniu jej obsahu, že ani pri následnej prehliadke miesta nebola zistená žiadna prítomnosť omamných látok. Svedok sa následne už nevedel vyjadriť ku skutočnosti, prečo nebola spísaná zápisnica o prehliadke, prípadne záznam - výzva na vydanie veci. Potvrdil, že obžalovaní mu poskytovali informácie v súvislosti s osobami G., J., no k bližším konkrétnostiam sa nevyjadril.

K výpovedi svedka Q. treba uviesť, že je nepravdepodobné, prakticky vylúčené, aby obžalovaní svojho nadriadeného pravdivo informovali o priebehu celej akcie, ktorá nesie prvky „vyrobenia trestného činu štátom“, a že to boli práve obžalovaní, ktorí vlastnou aktivitou vytvorili podmienky a navodili situáciu so zjavnou snahou, aby bol trestný čin spáchaný, resp. dokonaný. K hodnoteniu výpovedí svedka Q. je potrebné uviesť aj to, že ako ich nadriadený až do dňa 30.4.2019, kedy bolo začaté konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru obžalovaných, nechal bez povšimnutia postup obžalovaných, ktorí o zadržaní svedka I. J. dňa 11.6.2018 nespísali žiadny záznam, žiadnu zápisnicu, hoci fakticky obmedzili osobnú slobodu svedka J. a vykonali jeho osobnú prehliadku. Obžalovaní nespísali ani žiadnu zápisnicu o vydaní veci (striekačky) alebo dokument o výzve na vydanie veci. Obžalovaní striekačku zobrali zo zeme, nezaistili ju však, neposlali ju na kriminalistickú expertízu. Ak by išlo o legitímnu akciu polície pri zadržaní J., hneď v kritický večer by „stiahli“ vyšetrovateľa, napr. napísali podnety na podanie návrhu na vykonanie domovej prehliadky v penzióne H., v ktorom bol v tom čase ubytovaný svedok G.. Je tiež nepochybné, že v tejto akcii obžalovaní nevyužili tzv. kontrolovaný nákup drogy. Obžalovaný C. nadriadenému Q. dňa 11.6.2018 o 21.17 hod. uvádza, že: „napíšeme teraz záznam, že boli poslední v H., a normálne to napíšem, na tento, že vysypal niečo, no čo kokot, no nič, no nie?“. Obžalovaní, ako bolo uvedené vyššie, žiadny záznam o policajnom zákroku voči I. J. nespísali. O akcii nebol vedený žiadny spis, čo nasvedčuje tomu, že išlo o činnosť, pri ktorej použitie svedka G. nebolo v súlade so zákonom. V opačnom prípade by obžalovaní zvolili iný procesný postup a nemali by problém zadokumentovať neúspešný, ale zákonný služobný zákrok. Zo spisu vyplýva, že celú akciu zamlčal aj nadriadený obžalovaných P. B. Q., ktorý

mal o nej vedomosť. Výpovede svedka Q. v okolnostiach danej veci vyznievajú nevierohodne, učené v snahe pomôcť obžalovaným.

K obžalovanému E. a jeho účasti na súdnej trestnej činnosti treba uviesť, že so svedkom G. telefonicky komunikoval obžalovaný C., avšak so svedkom G. sa stretával aj obžalovaný E.. Celú akciu vo vzťahu k I. J. plánovali spoločne a obžalovaný E. mal o nej vedomosť. Bol osobne prítomný aj pri zákroku dňa 11.6.2018 voči I. J..

Odvolací súd nemá v úmysle opustiť postavenie nestranného tribunálu, ale jeho povinnosťou je hľadať cestu k spravodlivosti, ktorá nepatrí len obžalovanému, ale všetkým. Bude úlohou súdu prvého stupňa pri zachovaní princípu nestrannosti zvážiť svoj ďalší procesný postup a či už na základe návrhu niektorej zo strán trestného konania alebo na základe vlastnej iniciatívy vykonať dôkazy, ktoré umožnia náležité zistenie skutkového stavu, v ktorom bude mať oporu zákona zodpovedajúci konečný verdikt súdu prvého stupňa.

Úlohou súdu prvého stupňa po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude logickým spôsobom vyhodnotiť všetky dôkazy jednotlivo, ale aj v ich súvislostiach tak, aby došlo k naplneniu primárneho cieľa – zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, ktorým je spravodlivé rozhodnutie súdu. Takýto postup súdu súvisí s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov a uskutočneniu spravodlivého procesu.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti konštatuje, že zo strany okresného súdu išlo o prípad nesprávneho právneho posúdenia veci a keďže sám vo veci nemohol rozhodnúť pre prekážku uvedenú v § 322 ods. 4 písm. a) Tr. por., z dôvodov § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd prvého stupňa v ďalšom konaní vyhodnotí všetky existujúce dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. tak, že uváži všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, bude skúmať, či výpovede obžalovaných, svedkov sú logické a pri hodnotení výpovedí bude vychádzať zo všetkých výpovedí. Okresný súd bude povinný vyhodnocovať iba tie svedecké výpovede, ktoré boli vykonané procesným spôsobom v predmetnej trestnej veci. Okresný súd v ďalšom konaní dôsledne vyhodnotí záznamy z odpočúvania telefonických rozhovorov z kritického dňa 11.6.2018, ale aj dňa 6.6.2018.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd.

Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázkach procesného aj hmotného práva. Krajský súd odkazuje aj na svoj právny názor vyslovený v uznesení, sp.zn. 3To/27/2021 zo dňa 23.9.2021, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/58/2020 z 12.4.2021 a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol (č.l. 942-958 spisu).

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.